

a nagy államférfiak hivatásának magaslatára, mert *nemcsak hallja, meg is érti a nép hangját, mert a diktatúra felé robogó államgépezetben demokrata marad.* Coriolanusnak a szerző Dózsa György útját is fölkinálja, hozza haza harcosait, itthon teremtsen rendet, a szegények háborúját vezesse a kegyetlen és igazságtalan gazdagok ellen, Coriolanus azonban méltatlanná válik erre a szerepre, gőgös arisztokrata marad, ugyancsak történelmi példával élve: Napóleon útját választja. A pozitív hős tehát Sempronius és a néptribunok — *Sándor János* így is rendezte a darabot. Jól érezte, hogy az úgynevezett keretjatekből csak bizonytalanul lehet visszaforgatni a történelem kerekét, ezért a szegedi múzeum lépcsőjén sütkérező-beszélgető fiatalok „funkcióját” visszafokozta a színházba érkező ember magatartásmodelljeire. Szereplői így rivaldafénybe kirándult nézők, civilek, szünetben és az előadás végén belevegyülnek a közönség soraiba, ahonnan jöttek, csak éppen az előadás nem a villanyoltástól kezdődik, hanem valamivel később, amikor véletlen dialógus folytán a néző-szereplők egyszerre elkezdik játszani Coriolanus históriáját. Sajnos, a daraból nehéz tiszta üzenetet hallani a mához, (enélkül pedig mi lenne az értelme?) — s így Sándor János bravúrja sem adhat tartós orvosságot. Dramaturgiai tanulmány — kitűnő rendezésben, több jó színészi alakítással. Közülük is Janka Béla (Caius), *Mentes József* (Hermius szenátor), *Újlaky Károly* (Licinius néptribun) és *Melis Gábor* (Sempronius) kínálkozik az élre.

*

Az Antigoné végén vörösre festett, megszagatott köntöst visznek körmenetben a színpadon, a Például Caiusban napilapok fölnagyított fejléceiből újságrelikviákat terítenek a játéktér lépcsőire. Emitt a híradás direkt, amott a szándék sápadt ahhoz, hogy a színház történelmi távolságokból is meggyőzően lépjen vissza a mába.

NIKOLÉNYI ISTVÁN

HÍREK

Az egyetem vendégeként több napot töltött Szegeden Iván Mihajlovics Duz, odesszai professzor, az irodalomtudományok doktora, aki többek között az ukrán—magyar irodalmi kapcsolatok kutatásában is részt vesz. Itteni tartózkodása idején szerkesztőségünkbe is el látogatott, ahol szót válthattunk vele Szeged és Odessza élő irodalmi kapcsolatainak fejlesztéséről. Hirt hozott a készülő közös antológiáról, amelynek megjelenése a jövő évben várható.

Vári Attila romániai magyar író és Dan Culcer, a Marosvásárhelyen megjelenő Vatra című irodalmi folyóirat helyettes főszerkesztője látogatott hozzánk november 30-án. Szegedi tartózkodása idején fölkereste szerkesztőség-

ünket Bányai János jugoszláviai magyar író is.

*

Tóth Béla író, szerkesztő bizottságunk tagja írószövetségi küldöttként Jugoszláviába utazott. Látogatását anyaggyűjtésre is fölhasználta, hogy a határtól a torkolatig tartó szakasz megismerése után befejezhesse Tisza című szociográfiai kötetét.

*

Szerkesztőségünk elhatározta, hogy e számunktól kezdve megszünteti a lap Szerkesztői üzenet rovatát. A beküldött kéziratokra levélben válaszolunk. Egyben közöljük, hogy csak azokra a küldeményekre reflektálunk, amelyeknek tartalmával érdemben foglalkozhatunk.